

courses are important in the process of distance and mixed learning. A number of disadvantages of the use of distance learning in higher education institutions have been identified.

Key words: *distance and mixed learning technologies, practical training of scientific personnel in higher education, asynchronous and synchronous interaction tools, Microsoft Office-365 platform with a set of IT services, digital portfolio, distance courses, Mendeley bibliographic managers, EndNote, electronic educational environment of the university.*

DOI: <https://doi.org/10.31392/NZ-npu-155.2023.03>

УДК :378.091.3:37.091.12.011.3-051]:78.

Савченко Р. А., Савченко Ю. О.

ФОРМУВАННЯ КРЕАТИВНОСТІ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ

Розглядається проблема формування креативності майбутніх викладачів музичного мистецтва у навчальній діяльності. Метою статті є теоретичне обґрунтування особливостей розвитку креативності майбутніх викладачів музичного мистецтва. Зазначено, що поняття “креативність” переплітається з поняттям “творчість”, але різняться за значенням. Креативність розглядається як потенціал, внутрішній ресурс людини, її здатність відмовлятися від стереотипних способів мислення, або здатність знаходити нові варіанти вирішення проблем, здатність людини до конструктивного, нестандартного мислення та поведінки, усвідомлення та розвитку досвіду. Творчість сприймається як процес, який має певну специфіку і призводить до створення нового. Підкреслено, головною ознакою креативного процесу стає прагматичний елемент – початкове розуміння, навіщо і як треба щось творити і, власне, що треба творити; творчий процес ґрунтується на натхненні автора, його здібностях та традиціях.

Поділяючи поняття “креативність” та “творчість”, розуміючи творчість як діяльність, а креативність як загальну здатність до творчої діяльності, зазначено, що креативність майбутніх викладачів музичного мистецтва має розвиватися в освітній діяльності. Доведено, що розвиток креативності майбутніх викладачів музичного мистецтва має розглядатися як цілеспрямований процес розвитку таких якостей особистості, як: зацікавленість, схильність до ризику, сприйнятливість до нових ідей та знань, розвиток уяви, готовність до вибору в нестандартних ситуаціях, незалежність власної думки, прояв гнучкості в оцінці діяльності інших, здатність до самостійної творчої діяльності та націленості на її результат – створення оригінального творчого продукту, отримання якісного результату, що відрізняється новизною. Підкреслено значущість періоду юності для розвитку креативності, оскільки на цьому етапі онтогенезу характеристика суб’єкта з потенційної особистісної якості може перейти на рівень реальної психологічної особливості, що підтверджує необхідність керованого педагогічного впливу в умовах освітнього процесу. Доведено креативний характер освітньої музично-педагогічної діяльності та її зв’язок з художньою природою музичного мистецтва. Наголошено на впливі методів проблемного навчання, зокрема ситуацій вибору, на розвиток креативності майбутніх викладачів музичного мистецтва.

Ключові слова: *креативність, творчість, особистісні якості, проблемні методи навчання, майбутні викладачі музичного мистецтва.*

Загальноновизнаною освітньою стратегією в усьому світі сьогодні є стратегія формування творчої індивідуальності, що спрямована на реалізацію потенційних можливостей особистості, його креативності як атрибута духовності, основи самовираження та самореалізації. Необхідність та значущість розвитку креативності особистості продиктована кількома факторами. По-перше, глобалізацією та інтенсифікацією життєвого простору, коли кардинальні зміни у соціокультурній та виробничій сферах потребують високого рівня розвитку адаптаційних властивостей та креативності людини. По-друге, якісною характеристикою найвищих досягнень у науці, культурі, виробництві, які обумовлені, насамперед, високим рівнем творчого потенціалу їх авторів. По-третє, прискореним темпом оновлення наукового знання та активним впровадженням сучасних інформаційних комунікативних технологій у повсякденне життя людей, що виводить в ранг пріоритетних проблему інтенсивного розвитку креативності особистості кожної людини.

Поняття “креативність” широко використовується в різних суспільних науках, але в контексті дослідження буде розглянуто щодо дидактичного процесу у вищій школі. Для педагогіки важливо визначити спрямованість та компоненти креативності студентів для того, щоб виявити зміст, форми та засоби найефективнішого їх розвитку.

Проблему розвитку креативності вивчали вітчизняні та зарубіжні вчені: О. Антонова, Л. Дерев'яна, Л. Дмитрієва, Є. Лузик, В. Павленко, В. Павлюк, Н. Пов'якель, О. Хамм та ін. В роботах вчених акцентується увага на пошуку засобів розвитку креативності особистості та методів організації її творчої діяльності, розглядаються питання розвитку креативних здібностей у навчальній діяльності; методи управління творчими процесами інтелектуальної діяльності особистості, технології діагностики креативних здібностей учнів. Концепцію креативності розробляли В. Моляко, О. Ребрій, С. Сисоєва, J. Guilford, E Torrance та ін. Дослідження вчених довели, що креативність є загальною особливістю особистості: здатністю, диспозицією, рисою. При IQ 120 балів і вище загальний інтелект і креативність утворюють єдиний фактор, при IQ вище 120 балів креативність стає незалежним від інтелекту фактором. Накопичено великого та змістовного матеріалу з вивчення креативності, проте єдиної теоретичної бази, загального її визначення, а також визнаних методик, що діагностують цю здатність, не виявлено.

Метою статті є теоретичне обґрунтування особливостей розвитку креативності майбутніх викладачів музичного мистецтва.

Виклад основного матеріалу. Креативність розглядається як творчі можливості (здібності людини), що можуть виявлятися у мисленні, почуттях, спілкуванні, окремих видах діяльності, характеризувати особистість загалом або її окремі сторони, продукти діяльності, процес їх створення, та як найважливіший та відносно незалежний фактор обдарованості. Креативність визначається як критичним ставленням до нового з погляду наявного досвіду, так і сприйнятливістю до нових ідей. Серед загальних здібностей виділяють загальний інтелект, рідше – здатність до навчання і, нарешті, креативність.

Поняття “креативність” було використане англійським психологом Д. Сімпсоном у 1922 році. Цим терміном позначалася відмова від стереотипних норм мислення. У другій половині ХХ століття воно з’являється в працях американських психологів у визначенні здібностей людини, що пов’язані з творчістю, конструюванням нового. Поняття творчості (креативності) трактувалося як здатність дивуватися і пізнавати, уміння знаходити рішення у нестандартних ситуаціях, націленість на відкриття нового та здатність до глибокого усвідомлення свого досвіду [11; 12].

Важливим етапом у вивченні креативності стали праці Дж. Гілфорда (J. Guilford), в яких вчений виділив два види мислення – конвергентне (логічне, односпрямоване) і дивергентне (відбувається одночасно в різних напрямках, що відступає від логіки). Дивергентне мислення має продуктивний (творчий) характер із високим рівнем новизни отримуваних знань. Дивергентне мислення допускає варіювання шляхів вирішення проблеми, призводить до оригінальних, нестандартних, несподіваних висновків та результатів. Дивергентні здібності розуміються, як здібності, що породжують безліч різноманітних оригінальних, однаково правильних ідей щодо одного й того ж об’єкта в нерегламентованих умовах діяльності [11].

У структурі креативності вчені виділяють такі підходи: креативність як особистісна категорія, пов’язана із саморозвитком та самоактуалізацією; креативність як творчий процес; креативність як результат діяльності, пов’язаний із створенням нового; а також компоненти: допитливість (невербальна та вербальна), стихійність (тямливість як якість особистості); легкість володіння мовою як засобом формулювання думок [2].

Креативність функціонує як єдина цілісна система. Її розвиток зумовлений як соціальними (макро, мезо, мікро), специфічними об’єктивними факторами (тип, вид, сфера творчості), так і особливостями індивідуальної структури креативності, зокрема взаємодією свідомих (рефлексивних) та несвідомих (інтуїтивно) процесів. Вчені виділяють наївну та культурну креативність, де наївна креативність характерна для дитячого віку, в якому немає досвіду; культурна креативність полягає у подоланні досвіду, у свідомому прагненні уникнути стереотипів та шаблонів повсякденної свідомості та здорового глузду [7].

Становлення та розвиток творчих здібностей особистості відбувається лише у спеціально організованому освітньому середовищі. Творчу діяльність становлять: самостійне перенесення знань і вмінь у нову ситуацію, бачення нової проблеми у знайомій ситуації, бачення нової функції об’єкта та альтернативи рішення, визначення структури об’єкта, комбінування раніше засвоєних способів діяльності у нову ситуацію. Під креативністю, підкреслюючи її багатогранність, найчастіше розуміються різні здібності, такі як винахідливість, оригінальність, фантазія, інтуїція, здатність розв’язання проблем, а також “інтегративна здатність”, що вбирає декілька здібностей [6].

Креативність часто порівнюється з інтелектом:

– окремих творчих здібностей немає. Творча активність особистості

визначається її когнітивною обдарованістю, мотивацією, цінностями, чутливістю до проблем, незалежністю дій у ситуації вибору [8];

– творчі здібності існують самостійно і практично не залежать від інтелекту творчі здібності, згідно з прихильниками даної позиції, виявляються по досягненню певного рівня інтелекту (за Е. Торренсом, при $IQ < 120$). Існують творці з низьким рівнем інтелекту, але є інтелектуали з низьким рівнем творчості [12];

– творчі здібності адекватні інтелектуальним: чим вище креативність, тим вище інтелект, і навпаки. Окремих творчих процесів без відповідних інтелектуальних процесів не існує [9].

На розвиток креативності впливають індивідуальні особливості індивіда, його емоційні та мотиваційні фактори. Творчість та особистісний розвиток розглядається як продуктивний процес протилежного репродуктивного шляху розвитку та навчання. В його основі – засвоєння норм та адаптація до умов життя (у тому числі соціальних): як основа – мотивація досягнення (успіху), процес досягнення мети забезпечується за допомогою стереотипних стратегій та способів поведінки (дії); успішність/неуспішність досягнення мети оцінюється за допомогою зворотного зв'язку підкріплення. У разі неможливості досягнення мети, а також виникнення небезпеки її досягнення (перешкода, конфлікт) процес здійснюється відповідно до оборонних стратегій уникнення. Така поведінка властиво малообдарованим, нетворчим людям.

Перераховуються умови, що стимулюють розвиток креативності, як-от:

– ситуації незавершеності та відкритості на відміну від жорстко заданих та строго контрольованих; вирішення та заохочення безлічі питань (уміння ставити питання та фантазувати);

– стимулювання самостійності, відповідальності, незалежності (які проявляються разом);

– акцент на самостійних розробках, спостереженнях, почуттях, узагальненнях);

– увага викладачів і однокласників до інтересів студентів;

А також фактори, що перешкоджають розвитку креативності, серед яких:

– уникнення ризику, прагнення успіху, будь-що-будь;

– жорсткі стереотипи у мисленні та поведінці; конформність;

– несхвальні оцінки уяви, фантазії, схиляння перед авторитетами [1].

Аналіз різних трактувань дозволяє зробити висновок, що креативність – особистісна якість, заснована на потенційних можливостях кожної людини, актуалізації неусвідомлюваної потреби бути неповторною індивідуальністю, вільною, але такою, що приєднується до загального продукту своєї творчості, гармонійно поєднує індивідуальні та соціальні інтереси.

Креативність як оптимальний розвиток всіх потенційних можливостей особистості, як загальна універсальна здатність проявляється та реалізується у творчому процесі. У нашому дослідженні креативність буде розглядатися як інтегративна якість особистості, що включає творчі здібності індивіда, які впливають на самовизначення і творчий характер діяльності,

характеризується готовністю і здатністю до породження нових незвичайних ідей, пошуку нових підходів до вирішення відомих завдань, постановки і вирішення нових завдань, дозволяє індивіду найповніше реалізувати себе у музично-педагогічній діяльності.

Креативність майбутнього фахівця музичного мистецтва у навчальній діяльності проявляється у зацікавленості, цілеспрямованості та потреби прийняття ним самостійного рішення у ситуаціях вибору, оригінальності, пошуку нестандартних альтернативних шляхів вирішення завдання, самостійності у процесі реалізації обраного завдання, незалежності суджень, умінні прогнозувати наслідки вибору. Достатній рівень розвитку креативності студента допоможе йому в оволодінні творчими процедурами подолання стереотипів у майбутній музично-педагогічній діяльності, що дозволить успішно реалізуватися в житті як особистість.

Розглянемо можливості періоду юності у розвитку креативності, який посідає на студентський вік. Як зазначають психологи під час періоду юності всі сторони психічного розвитку перебувають у стадії активного переструктурування та формування. Це проявляється у підвищенні значущості системи особистісних цінностей, розвитку самосвідомості та самопізнання, які характеризуються виникненням рефлексії, усвідомленням власної мотивації та внутрішнього життя. Неоднозначність уявлень про себе та оточення, недостатньо адекватні судження про те, що відбувається, змушують молоду людину шукати нові шляхи в розумінні та прийнятті світу, свого місця в ньому. Усе це стимулює та активізує творчий потенціал. Особливості психічного розвитку студента є базою для становлення креативності, що включає когнітивну, характерологічну, динамічну, емоційно-вольову та мотиваційну сфери.

Студентство відрізняється низкою соціальних ознак, характеризується як центральний період становлення характеру, коли йде перетворення всієї системи ціннісних орієнтацій та інтенсивне формування специфічних здібностей, усвідомлення своєї індивідуальності, неповторності, мотивів поведінки. У завершальній стадії знаходиться самовизначення, що й характеризує соціальне зростання.

На цьому віковому етапі формується “спеціалізована” креативність: здатність до творчості, що пов’язана з певною сферою людської діяльності як її “зворотний” бік, доповнення та альтернатива. Молода людина визначає собі “ідеальний зразок” творця, якому він прагне наслідувати аж до ототожнення. Друга фаза закінчується запереченням власної наслідувальної продукції та негативним ставленням до колишнього ідеалу. Індивід або затримується на фазі наслідування назавжди, або переходить до оригінальної творчості [10]. Отже, значущість періоду юності для розвитку креативності не викликає сумніву, оскільки на даному етапі онтогенезу ця характеристика суб’єкта з потенційної особистісної якості може перейти на рівень реальної психологічної особливості, що підтверджує необхідність керованого педагогічного впливу як в умовах освітнього процесу, так і культурно-дозвільної діяльності.

Музичне мистецтво є оригінальним явищем, яке має потужний потенціал, здатний розвивати творчість, що відрізняється яскраво вираженим особистісним змістом і проявляється, як особливе вміння відтворювати, інтерпретувати, переживати музику. Творчість виступає спонукальною силою результативності освітньої діяльності студентів у виховному, навчальному та розвиваючому аспектах. Творча природа музичного мистецтва проявляється у створенні, інтерпретації музичних творів та відкриває потужні можливості для розвитку особистісних креативних якостей майбутніх викладачів музичного мистецтва.

У процесі організації навчальної музично-педагогічної діяльності студентів виникає необхідність використання креативних методів навчання. Базовим методом, що використовується в сучасній дидактиці для розвитку творчих здібностей, є проблемне навчання. Проблемне навчання має діяльну природу, у процесі його здійснення знання не передаються у готовому вигляді, а виходять завдяки самостійній діяльності в умовах проблемної ситуації. Метод проблемного навчання сприймається як творча навчальна діяльність, у якій проявляється оригінальність мислення, винахідливість, комбінаторика, інтуїція, що веде до варіативності дій як розумових, так і фізичних.

У структурі креативності проблемність є основним з її параметрів та характеризується як здатність до виявлення та постановки проблеми. Діяльна сутність проблемного навчання проявляється у його загальних та спеціальних функціях: засвоєння способів розумової та практичної діяльності, розвиток пізнавальної самостійності та творчих здібностей, виховання творчого потенціалу застосування знань, формування та накопичення досвіду творчої діяльності. Цим визначається актуальність проблемного навчання у сучасних умовах розвитку педагогіки, орієнтованої на розвиток креативності як інтегративної якості особистості.

Основою проблемного навчання виступає проблемна ситуація – інтелектуальне утруднення, що виникає тоді, коли особистість неспроможна чи не знає, як пояснити явище, факт, процес діяльності, неспроможна досягти мети відомим йому способами. Ситуації, що виникають під час проблемного навчання, вимагають мобілізації всіх сутнісних сил студентів, а не лише реактивних якостей. Спеціально спроектована ситуація вибору ставить в умови, що пов'язані з необхідністю надати перевагу одному з варіантів, зробити самостійний свідомий вибір. Це уможлиблює виділення видів проблемного навчання відповідно до видів творчості. Перший вид – теоретична творчість: пошук та відкриття правила, закону, теореми; другий – практична творчість: пошук способів застосування відомого знання у новій ситуації. Третьому виду проблемного навчання відповідає художня творчість, де основним способом відображення дійсності є творча уява. Цей вид найбільше широко використовується в процесі навчання музичному мистецтву.

Отже, ми проаналізували різні трактування поняття “креативність”, підкреслили сензитивність юнацького віку у формуванні креативності;

розглянули специфіку розвитку креативності майбутніх викладачів музичного мистецтва у навчальній діяльності, виявили креативний характер навчальної музично-педагогічної діяльності та її зв'язок з художньою природою музичного мистецтва, наголосили на впливі методів проблемного навчання, зокрема ситуацій вибору в розвитку креативності майбутніх викладачів музичного мистецтва.

Використана література:

1. Антонова О. Є. (2012). Сутність поняття креативності: проблеми и пошуки Теоретические и прикладные аспекты розвитку креативної освіти у вищій школі. Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2012. 14-41.
2. Дерев'яна Л. (2009). Креативність як складова професійної підготовки майбутніх соціальних педагогів. Режим доступу : http://www.nbu.gov.ua/old_jrn/natural/vlnu/Ped/2009_25-4/21_Dereviana.pdf
3. Дмитрієва Л. Д. (2007). Креативні прийоми вироблення ідей. Режим доступу : www.elitarium.ru
4. Лузік Е. В. (2006). Креативність як критерій якості системи підготовки фахівців профільних ВНЗ України. *Вища освіта України*. 3,76-82.
5. Моляко В. О. Проблеми функціонування творчого сприймання в умовах надлишку інформації різної модальності та значимості. *Актуальні проблеми психології* : збірник наукових праць Інституту психології імені Г. С. Костюка НАПН України. К. : Видавництво “Фенікс”, 2013. Т. XII. Психологія творчості. Вип. 16. С. 7-19.
6. Пов'якель Н. І. (2012). Практична психологія креативності : навчальний посібник. К. : Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 321.
7. Ребрій О. В. (2012). Сучасні концепції творчості у перекладі: монографія. Харків: ХНУ ім. В. Н. Каразіна, 375. Режим доступу : <http://ekhnuir.univer.kharkov.ua/bitstream/123456789/8879/2/monograph-2012.pdf>.
8. Сисоєва С. О. (2006). Основи педагогічної творчості. К. : Міленіум, 344.
9. Хамм О. (2012). Теоретичні основи формування креативного мислення майбутнього вчителя. *Наукові праці МАУП*. 2 (33), 255–259. Режим доступу : http://www.nbu.gov.ua/old_jrn/Soc_Gum/Npmap/2012_2/pdf_files/255-259.pdf.
10. Шапар В. Б. (2005). Сучасний тлумачний психологічний словник. Харків : Прапор, 6.
11. Guilford J. P. New frontiers of testing in the discovery and development of human talent. Seventh Annual Western Regional Conference on Testing Problems. Los Angeles, 1958.
12. Torrance E. P. (1988). The nature of creativity as manifest in the testing. Sternberg R., Tardif T. (eds.). The nature of creativity. Cambridge : Cambr. Press, 43-75.

References:

- [1]. Antonova O. E. (2012). SutnIst ponyattya kreativnosti: problemy i poshuki Teoreticheskie i prikladnyie aspektyi rozvitku kreativnoyi osvIti u vischIy shkoll. Zhitomir : Vid-vo ZhDU Im. I. Franka, 2012. 14-41.
- [2]. Derev'yana L. (2009). KreativnIst yak skladova profesIynoYi pIdgotovki maybutnIh sotsIalnih pedagogIv. Rezhim dostupu : http://www.nbu.gov.ua/old_jrn/natural/vlnu/Ped/2009_25-4/21_Dereviana.pdf
- [3]. DmitriIEva L. D. (2007). KreativnI priyomi viroblennya Idey. Rezhim dostupu : www.elitarium.ru
- [4]. LuzIk E. V (2006). KreativnIst yak kriterIy yakostI sistemi pIdgotovki fahIvtsIv profIlnih VNZ UkraYini. Vischa osvIta UkraYini, 3,76-82.
- [5]. Molyako V. O. Problemi funktsIonuvannya tvorchoho spriymannya v umovah nadlishku InformatsIYi rIznoYi modalnostI ta znachimostI. AktualnI problemi psihologIYi: Zblrnik naukovih prats Institutu psihologIYi ImenI G. S. Kostyuka NAPN UkraYini. K. : Vidavnitstvo “FenIks”, 2013. T. XII. PsihologIya tvorchostI. Vip. 16. S. 7-19.
- [6]. Pov'yakel N. I.(2012). Praktichna psihologIya kreativnostI : navchalniy posIbnik. K. : Vid-vo NPU ImenI M. P. Dragomanova, 321.
- [7]. RebrIy O. V.(2012). SuchasnI kontseptsIYi tvorchostI u perekladI : monografIya. HarkIv : HNU Im. V. N. KarazIna, 375. Rezhim dostupu : <http://ekhnuir.univer.kharkov.ua/bitstream/123456789/8879/2/monograph-2012.pdf>.

- [8]. SisoEva S. O. (2006). Osnovi pedagogichnoyi tvorchosti. K. : Millenium, 344.
- [9]. Hamm O. (2012). Teoretichni osnovi formuvannya kreativnogo mislennya maybutnogo vchitelya. NaukovI pratsI MAUP, 2 (33), 255–259. Rezhim dostupu : http://www.nbuv.gov.ua/old_jrn/Soc_Gum/Npmaup/2012_2/pdf_files/255-259.pdf.
- [10]. Shapar V. B. (2005). Suchasniy tlumachniy psihologichniy slovnik. HarkIv : Prapor, 6.
- [11]. Guilford J. P. New frontiers of testing in the discovery and development of human talent. Seventh Annual Western Regional Conference on Testing Problems. Los Angeles, 1958.
- [12]. Torrance E. P. (1988). The nature of creativity as manifest in the testing. Sternberg R., Tardif T. (eds.). The nature of creativity. Cambridge : Cambr. Press, 43-75.

SAVCHENKO R., SAVCHENKO Y. Formation of creativity of future specialists in music education: theoretical aspect of the problem.

The problem of forming the creativity of future music education specialists in educational activities is resolved. The purpose of the article is the theoretical substantiation of the peculiarities of the development of creativity of future specialists in music education. It is noted that the concept of "creativity" is intertwined with the concept of "creativity", but differs in meaning. Creativity is considered as a potential, an internal resource of a person, his ability to abandon stereotypical ways of thinking, or the ability to find new options for solving problems, a person's ability to constructive, non-standard thinking and behavior, awareness and development of experience. Creativity is perceived as a process that has a certain specificity and leads to the creation of something new. It is emphasized that the main feature of the creative process is the pragmatic element – the initial understanding of why and how something should be created and, in fact, what should be created; the creative process is based on the inspiration of the author, his abilities and traditions. Dividing the concepts of "creativity" and "creativity", understanding creativity as an activity, and creativity as a general ability for creative activity, it is indicated that the creativity of future specialists in music education should be developed in educational activities. It has been proven that the development of creativity of future specialists in music education should be considered as a purposeful process of developing such personal qualities as: interest, propensity to risk, receptivity to new ideas and knowledge, development of imagination, readiness to choose in non-standard situations, independence of one's own opinion, manifestation of flexibility in the evaluation of the activities of others, the ability for independent creative activity and targeting its result – the creation of an original creative product, obtaining a high-quality result that is distinguished by novelty. The significance of the period of youth for the development of creativity is emphasized, since at this age stage of ontogenesis, this characteristic of the subject can change from a potential personal quality to the level of a real psychological feature, which shows the need for controlled pedagogical influence in the conditions of the educational process. The creative nature of educational music-pedagogical activity and its connection with the artistic nature of musical art have been proven. The influence of problem-based learning methods, in particular choice situations, on the development of creativity of future music education specialists is emphasized.

Keywords: *creativity, creativity, personal qualities, problematic learning methods, future specialists in music education.*